

Vzw Roppov

Martelaarslaan 212 9000 Gent tel 09/224.09.15 fax 09/233.35.89

e-mail info@roppov.be web www.roppov.be

Ervaring/getuigenis omtrent de bemiddeling in kader van herstel dader/slachtoffer

---

'Dit initiatief: herstellbemiddeling (via een HCA-dienst; dienst voor Herstelrechtelijke en Constructieve Afhandelingen) had een heel goed effect. De bedoeling was een gesprek te hebben tussen onze zoon en de dader waarvan hij slachtoffer was geweest. Naar aanleiding van het feit dat wij dit voorval bij de politie aangaven, werd bemiddeling voorgesteld. Het voorval was gebeurd op school (al een tweede feit was dit) maar daar kregen we niet echt een zicht op wat gebeurd was. Niemand had het echt gezien, men zou het in de gaten houden enz. Voor ons was dat geen zinvolle uitleg. We hoorden flarden over de zaak, maar konden ons geen beeld vormen van wat er gebeurd was en of dit nog zou gebeuren. Je vult dan zelf de zaken in en vraagt je van alles af: wat gebeurt er daar allemaal? Wat voor iemand is dat die dader? Hoe ontsnapt dit soort baldadigheden aan het toezicht op school. Na het gesprek dat door de HCA-dienst georganiseerd is, konden we stoppen met deze vragen. We konden het hele verhaal zien. De onrust vanuit de onzekerheid was een stuk weg. We moesten als ouder niet meer verder het verhaal invullen, we waren er bij en konden vragen stellen. Dit had een heel goed effect op ons.

De gesprekken zijn goed voorbereid geweest met de jongeren. Eerst ging een gesprek door tussen de jongeren. Bij dit gedeelte waren wij eveneens aanwezig maar kwamen niet tussen in het gesprek. Daarna konden wij, nadat onze zoon de vergadering had verlaten, vragen stellen aan de dader. Er waren ook hulpverleners aanwezig gedurende de ganse duur van de bemiddeling. Er werd gesproken over wat precies gebeurd is. De ouders luisterden naar hoe de jongere (dader) dit zelf inkleurt en hoe de jongere over zijn eigen gedrag spreekt, nadenkt. De ouders konden bijkomende vragen stellen en hadden vooral als doel heel de zaak beter te kunnen plaatsen. Uiteindelijk kan je dan ook stilstaan bij de vraag of bepaalde situaties of gedrag zoiets uitlokken. En hoe je als jongere dit kan herkennen en in de hand houden om herhaling te vermijden. Zo wordt er nagedacht over de toekomst, over 'uitlokgedrag', over risico's, over een betere aanpak van zo'n risicosituatie. Niet alleen de dader krijgt meer inzicht maar ook het slachtoffer. Inzicht over het feit dat de dader niet enkel 'een crapuul' is dat hem 'zoekt'. Zo krijgt het slachtoffer ook een ander beeld, en kan hij uit de 'slachtofferrol' treden. Blijkt dat veel andere zaken meespelen waar de jongere (slachtoffer) zelf in feite niets mee te maken heeft (prikkelbaarheid van de dader, drugs, invloed van omgeving...).

De jongeren, en de ouders, hadden op die manier ook de gelegenheid om 'in de ander zijn schoenen te gaan staan'. Niet om het goed te praten maar om het beter te plaatsen. Het hangt natuurlijk van de betrokkenen zelf ook af of je daar iets uit leert. Als je als ouder het doel hebt om te begrijpen (zoals ons doel was) dan kan dat een verrijking zijn, ook om je zoon iets bij te leren naar de toekomst. Als je als ouder enkel daar naartoe gaat om de andere 'eens goed zijn vet te geven'... dan zal dit niet lukken. We krijgen ook de mogelijkheid om de dader iets bij te leren over zijn manier van reageren op het gedrag van onze zoon, o.a. door informatie mee te geven over (qua opzet) toegankelijke literatuur terzake.

Na dit gesprek hadden we niet meer de indruk dat zo'n zaken 'zomaar' gebeuren en even 'zomaar' weer passeren. Er is iets mee gedaan waar je iets aan kan hebben.'
